

www.idr.ro

POLICY PAPER

Seria Policy Paper
cuprinde texte bazate
pe surse publice.
Opiniile exprimate
reprezintă punctele
de vedere ale
autorilor.

Institutul Diplomatic Român

Policy Paper nr. 3 / 2013

Se caută un buget pentru Uniunea
Europeană

22-23 noiembrie 2012: un summit
european al frustrărilor

Alina Buzăianu

ISSN 2285 – 8938
ISSN-L 2285 – 8938

București 2013

Se caută un buget pentru Uniunea Europeană 22-23 noiembrie 2012: un summit european al frustrărilor

Alina Buzăianu

”Vom avea nevoie de timp suplimentar pentru a finaliza această soluție. Acesta este bugetul pentru restul deceniului. Iar următorii șapte ani vor fi esențiali pentru a readuce Europa pe calea redresării și creșterii.

Prin urmare, trebuie gândit cu atenție.”

Herman Von Rompuy, primul președinte permanent al Consiliului European¹

Ultima parte a lunii noiembrie 2012 a punctat un eveniment deosebit de important pentru întreaga comunitate europeană și anume, întâlnirea conducătorilor statelor membre ale Uniunii Europene, reuniți la Bruxelles, pentru o sesiune extraordinară a Consiliului European, dedicată adoptării bugetului pentru următorii ani².

În vară, mai precis în luna iulie, Comisia Europeană a propus un proiect de buget al Uniunii Europene pentru perioada de programare financiară 2014-2020, în valoare de 1.033 de miliarde de euro, în credite de angajamente și de 987 de miliarde de euro, în credite de plăți, în creștere cu 5% în raport cu bugetul UE pentru perioada 2007-2013. Propunerea a fost însă respinsă de către șapte state membre - Marea Britanie, Franța, Germania, Olanda, Finlanda, Suedia și Austria -, toate fiind net contributoare la bugetul comunitar. Bugetul UE este finanțat în proporție de 80% din contribuții naționale.

Ca urmare a acestor neconcordanțe, președintele Consiliului European, Herman Van Rompuy, a convocat un summit european extraordinar pentru 22-23 noiembrie 2012 pentru a se ajunge la un acord asupra bugetului UE pentru 2014-2020.

Cu mult înainte de data anunțată pentru desfășurarea evenimentului, presa europeană își arăta la unison îngrijorarea, considerând pe bună dreptate, că țările din Uniunea Europeană sunt mai degrabă preocupate de promovarea și protejarea propriilor interese naționale, decât de bunăstarea și, totodată liniștea blocului european, în ansamblul său. Încă de la debutul lunii noiembrie, lucrurile păreau că vor căpăta o notă accentuată de tensiune și disensiune, întrucât chiar pe data de 13, Parlamentul European a amenințat că își va suspenda participarea, în semn de protest împotriva reducerilor cerute de anumite

¹ Acesta și-a preluat atribuțiile odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, la 1 decembrie 2009. Primul său mandat a durat până la 31 mai 2012. La 1 martie 2012, Herman Van Rompuy a fost numit pentru un al doilea mandat pe perioada 1 iunie 2012 - 30 noiembrie 2014.

² Mai precis pentru o perioadă de șapte ani, cuprinsă în intervalul 2014-2020.

state. Premoniția sumbră a înregistrării unui dublu eșec de către Uniunea Europeană, unul în privința ritmului lent de promovare a proiectului uniunii bancare, și celălalt privind rezultatul negocierilor în jurul bugetului UE pentru perioada 2014-2020, s-a dovedit mai mult decât o banală supoziție. Ceea ce sporea și mai mult cota curentului eurosceptic, acesta mizând pe o agravare a crizei economice din Europa.

Atmosfera dinaintea summit-ului din noiembrie a fost una destul de încordată, ce prevestea parcă imposibilitatea ajungerii la consensul mult dorit. Această lipsă de flexibilitate nu reprezintă ceva neobișnuit pentru procesul decizional european, mai ales în situația actuală, și în special cu privire la subiecte delicate, de o importanță majoră, precum aprobarea cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020. Printre țările membre din tabăra celor preconizate a crea probleme, adeptele reducerii bugetare, se numărau Marea Britanie, Suedia, Olanda, Danemarca, aceasta din urmă adoptând la rândul ei, o poziție cel puțin intransigentă și amenințând cu opunerea unui veto bugetului, dacă în final nu va obține o reducere anuală de peste 130 de milioane de euro.

De partea cealaltă a baricadei se situează Polonia, un partener important pentru Germania, care mizează pe o coaliție de vreo cincisprezece țări "*prietene de fonduri de coeziune*", ce se împotrivesc reducerilor bugetare. Polonia, dar mai ales fondurile de care aceasta beneficiază, reprezintă un coeficient important în ecuația economiei germane, mai important chiar decât fondurile aferente Franței sau Marii Britanii.

În toată această mare *tocmeală*, Italia este singura țară care are deja asigurată suma de aproximativ 670 de milioane euro destinată fondului de solidaritate pentru victimele cutremurului din Emilia-Romagna, din mai 2011. Această sumă fusese anterior blocată de refuzul *șoimilor bugetari*³ de a contribui la finanțele europene. Dar, cei aproape 700 de milioane de euro destinați Romei reprezintă doar o mică parte dintr-un pachet de 9 miliarde propus de Comisie⁴ și respins, în primă fază, de grupul *țărilor disidente* condus de Marea Britanie.

Inițial, primul ministru britanic, David Cameron, a încercat să îl convingă pe omologul său italian aflat atunci încă în funcție, Mario Monti, să se alăture *taberei* sale, propunându-i un *altfel* de buget, elaborat de Londra, și datorită căruia Italia ar urma să economisească 2 miliarde pe an din contribuția sa. Cu toate că ambii și-au exprimat un

³ "*I falchi dell'austerità*" (șoimii austerității) - termen folosit de cotidianul italian *La Stampa* din Torino, cu trimitere la grupul țărilor *pro-austeritate* din cadrul UE din care fac parte printre altele Marea Britanie, Suedia, Germania, Olanda. În Marco Zatterin, *Si è rispentato Erasmus*, *La Stampa*, 14 noiembrie 2012 (accesat la 05.01.2013), www.lastampa.it

⁴ Acești nouă miliarde de euro reprezentau fonduri destinate promovării mai multor programe sociale, umanitare, cuprinzând totodată, și finanțarea programului Erasmus.

punct de vedere comun, și anume dezacordul față de proiectele de creștere a bugetului Uniunii Europene, fostul premier italian nu a fost prea încântat de ideea prezentată de Cameron, știind prea bine că o astfel de propunere de reducere ar însemna pierderea fondurilor de coeziune pentru regiunile din sudul Italiei⁵.

Marea Britanie este, alături de Germania și Franța, unul dintre contributorii neți care solicită reduceri majore la bugetul UE în viitorul exercițiu bugetar 2014-2020. Argumentul Londrei este acela că bugetul comun trebuie să fie în concordanță cu austeritatea din majoritatea statelor membre. Aflat sub puternica presiune a euroscepticilor din propriul său partid și cu un mandat ferm din partea Parlamentului de a cere tăieri la buget, premierul britanic David Cameron avea posibilitatea de a arunca negocierile privind viitorul buget în haos, deturnând atenția de la probleme mult mai stringente în prezent, precum situația din zona euro, care a intrat din nou în recesiune⁶.

Ca o măsură de precauție contra eventualelor sincope, liderii europeni participanți la Consiliul European dedicat bugetului 2014-2020 s-au pregătit pentru eventualitatea extinderii negocierilor cu încă două zile peste perioada inițială alocată evenimentului. De asemenea, președintele Van Rompuy a evidențiat caracterul complex al negocierilor privind CFM⁷ și faptul că negocierile privind actualul CFM au necesitat, la rândul lor, două runde de discuții la nivel de lideri și în 2005.

⁵ La nivel înalt, partea italiană favorizează *un buget cu perspectiva spre viitor*, ceea ce nu presupune automat opțiunea privind necesitatea de a reduce bugetul UE. Referitor la această problemă, în cadrul unei conferințe de presă comune cu omologul său britanic, fostul premier italian Mario Monti a făcut următoarea afirmație: *"Dacă aș recurge la forma britanică de înțelegere, aș spune că pozițiile noastre comportă puncte care nu sunt aliniate complet"*.

Ca o contrapondere la propunerea Londrei, și având un PIB pe locuitor situat sub media europeană, Roma ar dori să nu mai ajute țări care sunt mai mult sau mai puțin în aceeași situație economică și să obțină o reducere de un miliard sau două pentru bugetul 2014-2020. Fabio Martini, *Cameron alletta Monti "Volete risparmiare due miliardi di euro?"*, La Stampa, secțiunea Economia, 14 noiembrie 2012 (accesat la 05.01.2013), www.lastampa.it

⁶ Economistul Nouriel Roubini se arăta destul de îngrijorat de situația prezentă din zona euro. Potrivit acestuia, cele mai recente date indică faptul că Uniunea Europeană a intrat deja într-o recesiune în W, ceea ce indică faptul că statele de la periferie, respectiv Italia, Spania și Cipru, vor rămâne în recesiune în 2013 și chiar o bună perioadă, după. Punctele vulnerabile care au condus la perpetuarea acestei situații delicate au fost în primul rând, politica fiscală la nivel european și deficitul de încredere în economia europeană înregistrat de consumatori și oameni de afaceri, deopotrivă.

⁷ Cadrul financiar multianual (CFM) definește principalele categorii de cheltuieli ale Uniunii Europene și cuantumul anuale maxime (plafoane) ale acestora, reflectând astfel prioritățile politice ale Uniunii Europene. Cadrul Financiar Multianual nu este același lucru cu bugetul anual al Uniunii Europene. Spre deosebire de CFM, bugetul anual al uniunii este mult mai detaliat. Bugetul anual al UE trebuie să fie întotdeauna mai mic decât plafoanele de cheltuieli stabilite de Regulamentul privind CFM. Tratatul de la Lisabona a introdus cerința stabilirii cadrului financiar multianual prin regulament. Cele patru cadre financiare multianuale anterioare (începând cu 1988) au făcut parte din acorduri interinstituționale între Consiliu, Parlament și Comisie. Regulamentul este o lege care se aplică direct și este obligatorie în toate statele, în timp ce acordurile interinstituționale sunt obligatorii numai pentru părțile contractante.

(extras din *Negocierile privind cadrul financiar multianual al UE*, <http://www.consiliium.europa.eu>)

Așadar, Uniunea Europeană se afla încă o dată în fața unui blocaj iminent și își demonstra din nou neputința, dovedindu-se incapabilă să înfrunte cea mai mare și mai actuală provocare a sa: construirea unei integrări economice mai strânse, în timp ce piețele începeau să sufere din nou *un atac de panică* declanșat de noi și vechi îndoieli privind supraviețuirea proiectului monedei unice europene.

Consensul *compromis*

Într-o situație de criză este cunoscut faptul că resursele existente sau rămase, de orice fel, sunt intens disputate de diversele părți beneficiare implicate. Resursele financiare ale Uniunii Europene nu fac excepție, ci mai degrabă, întăresc regula. Bugetul de aproximativ 1.000 miliarde de euro al blocului european, pe lângă faptul că trebuie să mulțumească diferitele tabere formate în sânul uniunii, naște vii și aprinse controverse între statele membre, fiecare având propriile opinii pro sau contra reducerilor bugetare și a nivelului cuantumului acestora.

Ceea ce anterior era perceput ca un liant al celor "trei Europe"⁸ - Bugetul comunitar - a început acum să se transforme în cauza dezbinării acestora. Germania, din postura de cea mai mare contribuatoare la bugetul Uniunii, își ia în serios rolul și pune condiții. Așadar, Berlinul aduce chiar în discuție proiectul unui buget separat pentru zona euro, adică pentru prima Europă, aparținând celor 17 state membre ale eurogrupului. Până atunci însă, Germania, alături de Marea Britanie, Suedia și Olanda solicită reduceri între 100 și 200 de miliarde de euro față de propunerea de aproximativ 1.000 de miliarde a Comisiei Europene. De cealaltă parte, România, Polonia și celelalte țări din grupul "Prietenii coeziunii"⁹ resping categoric o reducere la fondul de coeziune, menit să micșoreze disparitățile între noile și vechile state membre. Fără să fie parte a grupului anterior menționat, Franța și Austria se împotrivesc și ele propunerii lui Herman Van Rompuy și resping ideea reducerii fondurilor pentru agricultură.

⁸ Jacek Pawlicki face referire, într-un editorial publicat în octombrie 2012 în *Gazeta Wyborcza* din Polonia, la o Uniune Europeană formată din trei Europe: o Europă relativ unită, dar afectată de criza datoriilor suverane (Eurogrupul), o a doua Europă plasată "on the sidelines", care doar observă preocupată de pe margine ce se întâmplă cu prima (statele din afara zonei euro), și în sfârșit, mai există o a treia Europă, cu un statut mai complex, ce "trăiește în umbra fostei sale glorie, acoperită de rugina unui imperiu, convinsă de propria unicitate și de capacitatea supraviețuirii fără celelalte două Europe" - Marea Britanie. Jacek Pawlicki, *Trzy Europy i jeden budżet? To się nie uda...* (A Europe of Three and One Budget? It will not work...), *Gazeta Wyborcza*, 10 octombrie 2012 (accesat la 08.01.2013).

⁹ Grupul "Prietenii coeziunii" este format din România, Bulgaria, Cipru, Cehia, Estonia, Grecia, Ungaria, Irlanda, Lituania, Malta, Polonia, Portugalia, Slovacia, Slovenia, Spania și Croația, - din postura de țară candidată -, aceasta urmând să adere la UE în iulie 2013. Acestea ar fi principalele beneficiare ale fondurilor de coeziune, care reprezintă 36,7% din totalul propus de Comisia Europeană, și susțin propunerea inițială a Comisiei de a crește bugetul total european.

Polonia, cel mai mare beneficiar al fondurilor de coeziune, militează, de asemenea, pentru un buget mai mare, considerând că acesta reprezintă principala sursă de creștere economică pentru regiune.

Grupul *nemuțumiților* este întărit și de Spania¹⁰, care consideră inacceptabilă propunerea pentru bugetul Uniunii Europene pentru perioada 2014-2020, înaintată de președintele Consiliului European, Herman Van Rompuy¹¹.

Propunerea de reducere a bugetului european avansată de președintele Consiliului European a provocat un grad ridicat de disconfort și la Lisabona, unde șeful diplomației portugheze, Paulo Portas a răbufnit, catalogând-o ”... *inacceptabilă pentru Portugalia. Este important să se ajungă la un acord, însă nu orice fel de acord. (...) Portugalia va negocia cu fermitate*”.

Poziția României

Tot într-o notă pesimistă se înscria și opinia ministrului român al afacerilor europene, Leonard Orban, care acorda puține șanse de reușită negocierilor pentru adoptarea bugetului european. Calculele ministrului român arătau faptul că România va fi sigur afectată de ultima propunere privind bugetul¹², cea a președintelui Herman van Rompuy, care, pentru prima dată stabilește o legătură între rata de absorbție pentru 2007-2013 și alocările pentru viitorul buget. Din punctul de vedere al propunerii președintelui Consiliului European, România trebuie să fie atentă la două chestiuni pe care nu le poate accepta sub nicio formă: reducerea pe partea de coeziune, datorată ratei de absorbție pe perioada 2007-2012, și reducerea plăților directe, comparativ cu ceea ce propusese Comisia Europeană.

În viziunea proiectului de buget înaintat de van Rompuy, România ar trebui să suporte nu mai puțin de jumătate din reducerea bugetară prevăzută, adică peste 6,2 miliarde de euro. Potrivit bugetului în derulare, cel pe 2007-2013, România este

¹⁰ ”Primul document prezentat de Comisia Europeană ni s-a părut un bun punct de plecare. Al doilea document, prezentat de dl. Van Rompuy, ni se pare pur și simplu inacceptabil. Sper că vom putea ajunge la un acord, întrucât nu putem fi de acord cu reducerea fondului pentru Politica Agricolă Comună sau a fondurilor de coeziune”, a declarat premierul Mariano Rajoy, întrebat fiind în legătură cu acest subiect, la încheierea celui de-al 22-lea Summit Ibero-american, care s-a desfășurat în noiembrie 2012 în orașul andaluz Cadiz.

¹¹ Conform proiectului de buget, președintele Consiliului European, Herman van Rompuy, a propus reducerea cu 75 de miliarde de euro a cheltuielilor de 1.033 miliarde de euro pentru bugetul pe perioada 2014-2020. Herman van Rompuy dorește reducerea cu 29,5 miliarde de euro a cheltuielilor pentru politica de coeziune și cu 25,5 miliarde de euro a ajutoarelor pentru Politica Agricolă Comună (PAC), adică exact politicile ce presupun cele mai importante cheltuieli ale bugetului european.

¹² Bulgaria și Italia sunt alte două țări vizibil afectate de această legătură, arbitrar stabilită.

îndreptățită să primească până la 35 de miliarde de euro, prin fonduri de coeziune și prin Politica Agricolă Comună. De asemenea, în propunerea lui van Rompuy este prevăzută o creștere a contribuției României la bugetul Uniunii Europene de la 0,37% la 0,72%.

În 20 noiembrie 2012, înaintea summit-ului propriu-zis, plenul reunit al Camerei Deputaților și Senatului a adoptat o Rezoluție cu privire la interesele României în ce privește negocierea noului cadru financiar multianual al Uniunii Europene 2014-2020.

Astfel, parlamentarii români au adoptat cu 237 de voturi "pentru", niciun vot "împotriva" și o abținere, o Rezoluție în care se precizează că președintele Traian Băsescu trebuie să apere interesul național, susținând la Consiliul European propunerile Comisiei și Parlamentului European de buget¹³.

Tot pe 20 noiembrie, Guvernul României ia în discuție un memorandum ce includea detalii privind participarea României la reuniunea Consiliului European extraordinar pe tema cadrului financiar multianual al Uniunii Europene pentru 2014-2020, prin care se subliniază faptul că România ar trebui să mențină o poziție fermă legată de reducerea alocărilor, mizându-se pe o renegociere în 2013.

Calcululele de pe hârtie indică faptul că Uniunea Europeană ar urma să reducă totalul fondurilor de coeziune cu 12,5 miliarde euro, din care aproximativ jumătate doar din alocările destinate României, fapt considerat inacceptabil. Totodată, guvernul de la București nu este prea încântat nici de creșterea contribuției la bugetul UE, considerând că aceasta ar pune o presiune mai mare pe buget și ar tăia din fondurile necesare pentru dezvoltare. Executivul mai consideră că plățile directe către agricultorii români ar urma să fie aduse de către Uniunea Europeană la același nivel cu cele din alte state, abia peste șase ani, nu în patru ani cum era prevăzut, ceea ce ar mări decalajele între producătorii agricoli din diferite țări membre. Punctul de vedere transmis de la Palatul Victoria propune ca România să se opună unei intenții a UE de a reduce quantumul decontărilor pentru proiecte UE, de la 85% la 75%, deoarece astfel ar crește nivelul de cofinanțare impus autorităților române¹⁴.

¹³ "Parlamentul consideră că președintele României trebuie să apere ferm și fără echivoc interesul României la Consiliul European, susținând propunerile venite dinspre Comisia Europeană și Parlamentul European și îl asigurăm de întregul sprijin al majorității parlamentare în acest sens. **Parlamentul consideră că testul propus la acest moment de președintele Consiliului European nu reflectă obiectivele urmărite de România.** Criteriile fundamentale pe care noul buget al Uniunii Europene trebuie să se consolideze sunt solidaritatea, reducerea decalajului economic și creșterea convergenței între statele membre. Acestea sunt criterii care trebuie recunoscute și urmărite și de România. Orice element care introduce o discriminare între statele membre, nu trebuie acceptat". (fragment extras din textul Rezoluției)

¹⁴ "România susține un buget european adecvat pentru atingerea obiectivelor prioritare ale Uniunii în domeniul creșterii, coeziunii și ocupării. Viitorul buget european trebuie să reflecte legătura solidă între

România era avantajată de propunerea inițială a Comisiei Europene¹⁵. Conform acestei propuneri, Politica Agricolă Comună ar fi primit 36,2% din totalul CFM, dintre care 281,8 miliarde euro pentru primul pilon al politicii agricole comune și 89,9 milioane euro pentru dezvoltarea rurală. Această finanțare urma să fie completată cu o sumă suplimentară de 15,2 miliarde euro. De asemenea, Comisia mai propunea și alocarea a 36,7 % din CFM¹⁶ pentru politica de coeziune, în comparație cu 35 % pe parcursul exercițiului precedent, adică 376 de miliarde euro în favoarea instrumentelor politicii de coeziune în general.

Marea Britanie are o mare dilemă

Mare doar cu numele, afectată puternic de criză, și luptându-se cu separatismul scoțian, Marea Britanie se găsește în postura de a fi din ce în ce mai marginalizată în cadrul Uniunii Europene. *Roata* britanică pare că nu se mai potrivește în *angrenajul* european. Stăruie de asemenea, o întrebare: pot fi negocierile pentru adoptarea noului buget comunitar un motiv *binevenit*, o scuză la îndemână, pentru ca insularii să-și croiască un alt drum?

”*Anglia nu are prieteni sau aliați permanenți, ci doar interese permanente*”, erau cuvintele lordului Palmerston, prim-ministru al Angliei între 1859 și 1865, și cum istoria are tendința să se repete, aproape 150 de ani mai târziu, un alt prim-ministru britanic face apel la același principiu într-un context puțin diferit¹⁷. Miza, de această dată, este o renegociere a poziției Marii Britanii în cadrul Uniunii Europene. Euroscepticismul este

prioritățile de finanțare ale bugetului UE și obiectivele Strategiei Europa 2020, prin care se asigură o utilizare mai eficientă, strategică și integrată a resurselor financiare comunitare în scopul generării de valoare adăugată europeană. Considerăm imperativă asigurarea finanțării adecvate pentru politica de coeziune și politica agricolă comună, ambele având potențial semnificativ pentru reducerea decalajelor de dezvoltare între statele membre ale UE. În măsura în care în cursul negocierilor se va crea o legătură între performanțele actuale privind absorbția fondurilor structurale și alocările viitoare pentru perioada 2014-2020, iar această legătură ar putea conduce la reducerea semnificativă a sumelor alocate României pentru politica de coeziune, România va întreprinde toate demersurile în vederea respingerii acestei propuneri, fără a exclude, în acest caz, chiar blocarea adoptării viitoarei perspective financiare”. (luare de poziție a Guvernului român transmisă prin MEDIAFAX).

¹⁵ Comisia Europeană a propus pentru perioada 2014-2020 un buget total cuprins între 1.025 și 1.033 de miliarde de euro, o creștere semnificativă față de cele 976 de miliarde de euro alocate UE în perioada 2007-2013. Principalele direcții de cheltuire ale acestei sume sunt reprezentate de Politica Agricolă Comună și Politica de Coeziune.

¹⁶ Sursele de finanțare ale CFM sunt resurse proprii tradiționale (cotizații pentru zahăr, taxe agricole și vamale), resursa proprie bazată pe TVA (o parte a TVA naționale colectate de statele membre la nivel național), resursa proprie bazată pe VNB (“contribuții naționale” bazate pe Venitul Național Brut al fiecărui stat membru). Dintre acestea, cea mai mare pondere o ocupă contribuțiile naționale, care în 2011 s-au cifrat la 76% din total.

¹⁷ Stephen Castle, ”*Official Warns Britain Against Leaving European Union*”, The New York Times, 28 noiembrie 2012 (accesat la 06.12.2012)

majoritar în Albion și potrivit celor mai recente sondaje, 56% dintre respondenți vor ieșirea din Uniunea Europeană.

Cum era de așteptat, intențiile lui David Cameron au fost privite și primite cu încruntare și nedumerire de Consiliul European, care consideră că îndeplinirea acestui obiectiv poate afecta grav Uniunea. Totodată, David Cameron trebuie să facă față pe plan intern unui puternic curent eurosceptic, cel mai bine reprezentat de Partidul Independenței, care propune ieșirea din Uniune și înăsprirea procesului de imigrare. Pe 31 octombrie 2012, conservatorii eurosceptici și laburiștii din Marea Britanie și-au alăturat forțele pentru a trece un amendament cerând o tăiere a bugetului UE. Votul a marcat o înfrângere importantă pentru premierul David Cameron, forțându-l pe acesta să-și amenințe confrății cu blocarea întregului buget pentru perioada 2014-2020, dacă nu se va ajunge la o reducere corespunzătoare a contribuțiilor: *”Nu putem continua să creștem cheltuielile UE. Uniunea Europeană trebuie să înceapă să trăiască în funcție de mijloacele sale”*¹⁸.

Întrebarea care se pune este cât de vital este rolul pe care îl deține Marea Britanie în cadrul Uniunii Europene, precum și dacă o eventuală retragere ar duce la destrămarea întregii structuri comunitare? Britanicii sunt singurii care au posibilitatea de a împiedica ajungerea la un acord privind bugetul european pentru 2014-2020, iar instituțiile europene trebuie să se gândească la o strategie eficientă de contracarare, bazată pe mijloace legale, a unui astfel de blocaj.

Dacă nu se va ajunge la un acord pe exercițiul bugetar 2014-2020, bugetele anuale se vor calcula în funcție de cheltuielile din 2013, la care se vor adăuga două procente aferente inflației, ceea ce i-ar putea costa pe britanici mai mult decât nivelul actual al contribuției. În plus, procesul de adoptare a exercițiului bugetar anual nu mai necesită întrunirea unanimității, situație în care Marea Britanie nu și-ar mai putea exercita dreptul de veto.

Cu toate aceste neajunsuri, Regatul Unit a rămas loial unei poziții intransigente și a dezaprobat cu vehemență o creștere a bugetului Uniunii Europene. Premierul David Cameron a amenințat de la bun început, că țara sa va utiliza dreptul de veto în cazul în care următorul CFM va aloca mai mulți bani decât cel din perioada 2007-2013, acceptând, cel mult, o creștere cu nivelul inflației.

¹⁸ David Cameron, în cadrul unei conferințe de presă comune cu fostul premier italian Mario Monti, în noiembrie 2012. Mario Monti a demisionat o lună mai târziu, după aprobarea legii privind stabilitatea bugetară. Monti, care i-a succedat în funcție lui Silvio Berlusconi, a explicat atunci că *„nu consideră posibil să își continue mandatul”*. Declarația a survenit după ce Silvio Berlusconi a confirmat zvonul conform căruia va candida din nou în cadrul viitoarelor alegeri legislative, la începutul lui 2013.

Prin vara anului 2010, la scurt timp după ce Guvernul de coaliție al lui Cameron a preluat conducerea, una dintre cele mai eurosceptice voci ministeriale a afirmat că nu mai este nevoie ca Marea Britanie să părăsească Europa, pentru că Europa părăsește Marea Britanie. Această *profeție* s-a dovedit a fi mai vizionară decât și-ar fi imaginat sau și-ar fi dorit autorul ei.

Europa s-a cam săturat de pretențiile Londrei pentru tot felul de excepții și evitări ale regulilor Uniunii, în timp ce alți lideri fac eforturi serioase pentru salvarea monedei unice europene. Dacă Londra vrea să părăsească clubul european, politicienii de pe continent spun acum că poate ar trebui să o facă (pe principiul: "*dragoste cu sila nu se poate!*", parafrazând termenul "*căsătorie de conveniență*" folosit de presa europeană și internațională pentru a descrie istoria controversată a relației dintre Regatul Unit și Uniunea Europeană). Planul lui Cameron se bazează pe renegocierea unor concesiuni în schimbul acceptului Marii Britanii pentru modificarea tratatelor, condiție necesară pentru o integrare mai puternică a grupului euro. Există însă, mai multe obstacole legate de acest scenariu. În primul rând, țara rămâne fără situații din care să se excludă, adică fără masă de manevră, fără potențial șantajabil. Se află deja în afara zonei euro, spre deosebire de Polonia, de exemplu, și nici nu are intenția de a adera vreodată. A refuzat să facă parte din Pactul fiscal și din Uniunea bancară. Albionul vrea un buget separat de contribuțiile britanicilor pentru zona euro. De asemenea, a optat să rămână în afara spațiului Schengen.

Deși premierul David Cameron susține în continuare că sprijină menținerea țării sale în Uniune, în cele din urmă a recunoscut că acest lucru se va petrece în condiții renegociate. De-a-lungul tumultoasei istorii europene au existat nenumărate crize în relația dintre UE și Marea Britanie, însă aceasta pare diferită. Uniunea bancară poate furniza modelul unei noi arhitecturi instituționale care poate exclude efectiv Marea Britanie din procesul decizional din zona euro. În consecință, țara ar putea ajunge într-o situație destul de asemănătoare cu cea a Norvegiei și Elveției, obligate să suporte efectele, fără a putea contribui la construcție.

În cele din urmă, summit-ul pe tema adoptării bugetului european pentru intervalul 2014-2020 a eșuat, deoarece cancelarul german Angela Merkel și premierul David Cameron au cerut reduceri suplimentare de 30 de miliarde de euro.

Atmosfera din cadrul negocierilor intense desfășurate pe durata a două zile pline a fost descrisă cel mai bine de eurodeputatul popular francez, Alain Lamassoure, președintele Comisiei pentru buget a Parlamentului European: "*Când UE avea 12 membri,*

în jurul mesei erau 11 lideri care vorbeau de bugetul european și unul singur care vorbea de banii săi. Săptămâna trecută (n.a.:19-22 noiembrie 2012), am văzut dezbateri între 27 de «doamne Thatcher», 27 de tăietori de lemne orbiți, care nu țineau cont că își tăiau singuri craca de sub picioare”.

Summit-ul european desfășurat între 22 și 23 noiembrie 2012, așa cum am afirmat anterior, trebuie privit și dintr-un alt unghi, unul mai larg, al viitorului Marii Britanii în interiorul UE, sau al celuilalt caz, al unei distanțări în creștere de ea. Cu figuri ministeriale, precum Michael Gove, ce chestionează în mod direct calitatea de membru a Marii Britanii, există un sentiment accentuat că, după patru decenii în Uniunea Europeană, Londra se află la o răscruce. Guvernul britanic trebuie acum să aleagă direcția corectă. Oricare ar fi aceasta, consecințele nu vor întârzia să apară.

Într-adevăr, așa cum se exprima un diplomat cipriot într-o declarație preluată de presa europeană: ”Cheia acordului se află la Marea Britanie”, iar deznodământul se amână probabil pentru februarie 2013.

De la *Grexit* la *Brexit*, de la un scenariu sinucigaș *imposibil*, pentru toți ceilalți actori, la unul *imaginabil*, pentru premierul britanic¹⁹, sfârșitul de an a fost impregnat de o tensiune puternică, trepidantă, pe care nici măcar premiul Nobel acordat în noiembrie nu a putut-o alunga. Demisia premierului Italiei, Mario Monti și revenirea pe scena politică italiană a magnatului Silvio Berlusconi au marcat ultima piesă a stagiunii europene 2012.

Adevăratele semne de întrebare abia acum se conturează: putem afirma că blocul european a reușit să depășească *criza*, sau doar o etapă a ei?

¹⁹ Temerile privind o posibilă *despărțire* a Marii Britanii de Uniunea Europeană au fost alimentate printre altele, de mai noi sau mai vechi revelații ale miniștrilor *Tory* din guvernul britanic, care s-au arătat destul de împăcați cu ideea abandonării proiectului european, de apetența vehementă pentru un referendum ”*in or out*” și de un parlament tot mai ostil, care și-a impus voința în fața premierului britanic, optând cu nonșalanță pentru o reducere a cotizației Marii Britanii către Bruxelles.

**Comparație între cadrele financiare multianuale pentru perioadele
2007-2013 și 2014-2020**

(în baza prețurilor din 2011)

Prețuri în 2011		2007-2013	2013	2013*7	2014-2020
Credite de angajament	în miliarde euro	993,6	146,4	1 024,8	1 025,0
	% din VNB	1,12 %	1,12%		1,05%
Credite de plată	în miliarde euro	942,8	137,8	964,4	972,2
	% din VNB	1,06 %	1,05%		1,00%

VNB – Venitul național brut

Sursa: Propunerea Comisiei Europene privind cadrul financiar multianual 2014- 2020

Cadrul financiar multianual 2014-2020

(în miliarde euro - prețurile din 2011)

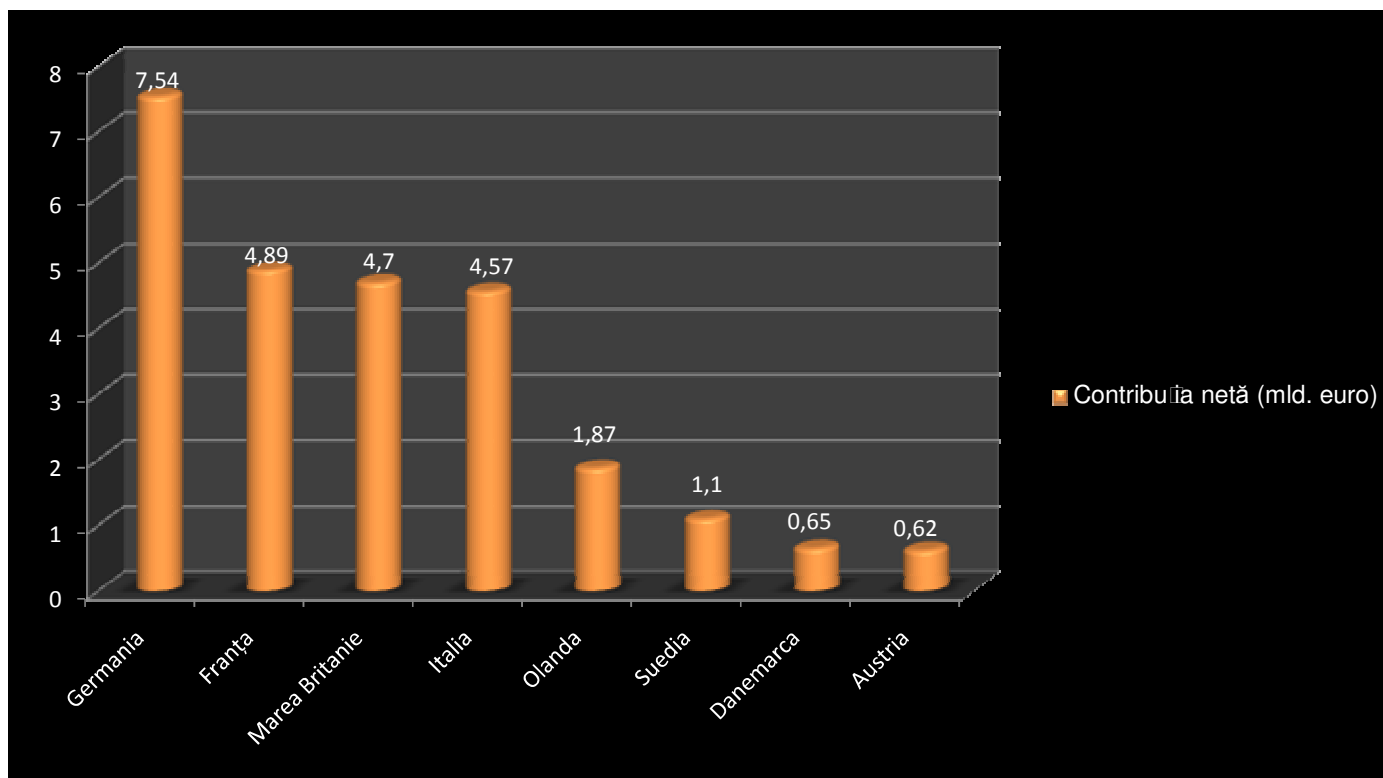
Credite de angajament	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Total 2014-2020
1. Creștere inteligentă și favorabilă incluziunii	64 696	66 580	68 133	69 956	71 596	73 768	76 179	490 908
din care: Coeziune economică, socială și teritorială	50 468	51 543	52 542	53 609	54 798	55 955	57 105	376 020
2. Creștere durabilă: resurse naturale	57 386	56 527	55 702	54 861	53 837	52 829	51 784	382 927
din care: Cheltuieli de piață și plăți directe	42 244	41 623	41 029	40 420	39 618	38 831	38 060	281 825

3. Securitate și cetățenie	2 532	2 571	2 609	2 648	2 687	2 726	2 673	18 535
4. Europa în lume	9 400	9 645	9 845	9 960	10 150	10 380	10 620	70 000
5. Administrație	8 542	8 679	8 796	8 943	9 073	9 225	9 371	62 629
din care: Cheltuieli administrative ale instituțiilor	6 967	7 039	7 108	7 191	7 288	7 385	7 485	50464
Total credite de angajament	142 556	144 002	145 085	146 368	147 344	148 928	150 748	1 025 000
ca procentaj din VNB	1,08%	1,07%	1,06%	1,06%	1,05%	1,04%	1,03%	1,05%
Total credite de plată	133 851	141 278	135 516	138 396	142 247	142 916	137 994	972 198
ca procentaj din VNB	1,01%	1,05%	0,99%	1,00%	1,01%	1,00%	0,94%	1,00%

VNB – Venitul național brut

Sursa: Propunerea Comisiei Europene privind cadrul financiar multianual 2014- 2020

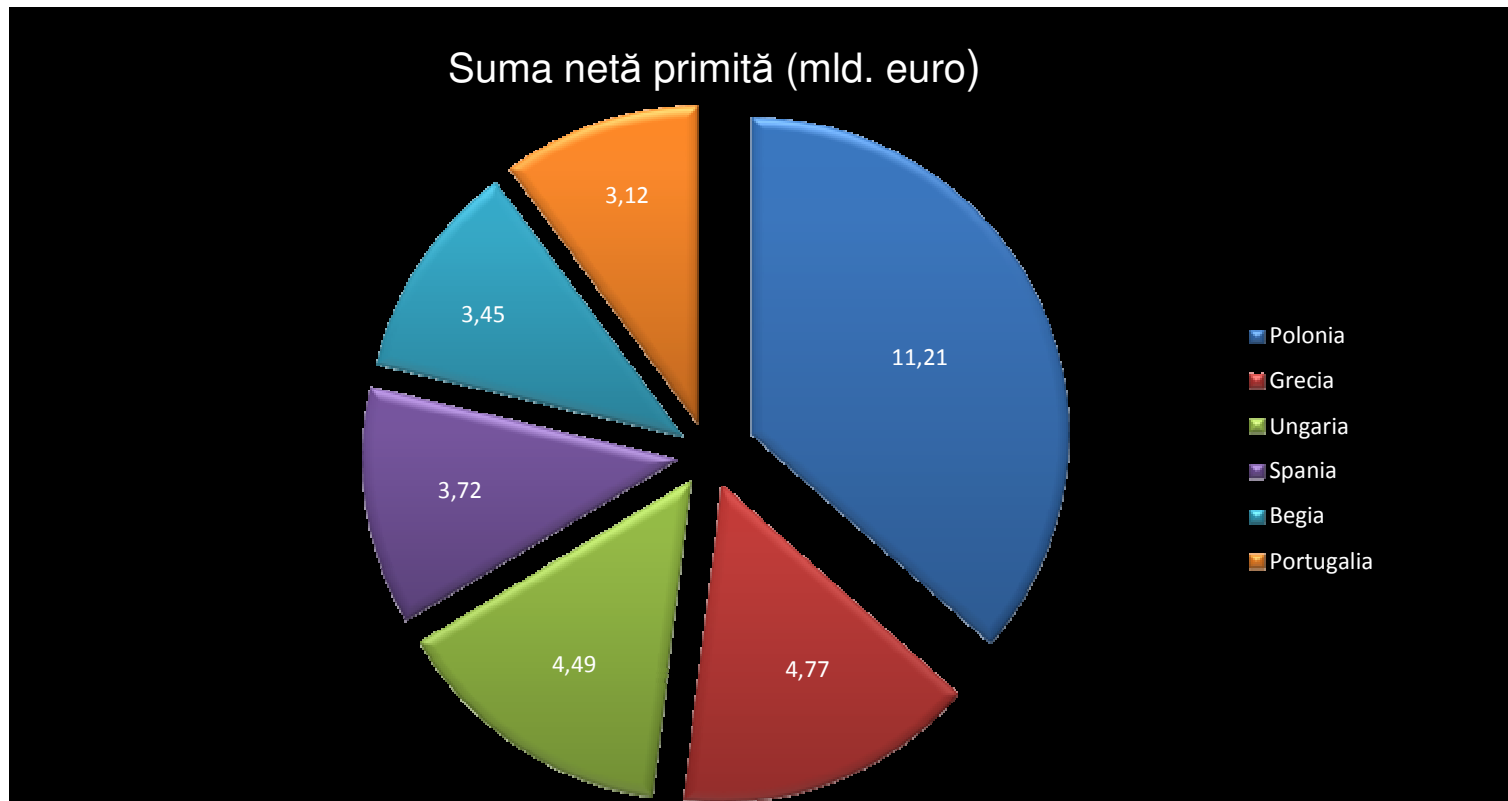
Figura 1. Bugetul Uniunii Europene. Principalele țări contribuatoare*

* date valabile pentru anul 2011

Sursa: Comisia Europeană, date preluate în Szu Ping Chan, "EU budget: who pays what and how it is spent", The Daily Telegraph, 31 octombrie 2012 (accesat la 03.01.2013).

Figura 2. Bugetul Uniunii Europene. Principalele țări beneficiare*

* date valabile pentru anul 2011

Sursa: Comisia Europeană, date preluate în Szu Ping Chan, "EU budget: who pays what and how it is spent", The Daily Telegraph, 31 octombrie 2012 (accesat la 03.01.2013).

CONSILIUL EUROPEAN

Bruxelles, 23 noiembrie 2012

Declarația membrilor Consiliului European
23 noiembrie 2012

Consiliul European acordă președintelui său, împreună cu președintele Comisiei Europene, mandatul de a continua lucrările și consultările în următoarele săptămâni pentru a găsi un consens în rândul celor 27 asupra cadrului financiar multianual al Uniunii pentru perioada 2014-2020.

Discuțiile bilaterale și dezbateră constructivă din cadrul Consiliului European demonstrează un grad suficient de convergență potențială pentru a face posibil un acord la începutul anului viitor.

Ar trebui să fim în măsură să depășim divergențele de opinie existente. Un buget european este important pentru coeziunea Uniunii și pentru creștere și locuri de muncă în toate țările noastre.

CONSILIUL EUROPEAN
PREȘEDINTELE

Bruxelles, 23 noiembrie 2012

**Declarațiile președintelui Herman Van Rompuy în urma
Consiliului European**

„Consiliul European acordă președintelui său, împreună cu președintele Comisiei Europene, mandatul de a continua lucrările și consultările în următoarele săptămâni pentru a găsi un consens în rândul celor 27 asupra cadrului financiar multianual al Uniunii pentru perioada 2014 – 2020.

Discuțiile bilaterale desfășurate ieri și dezbateră constructivă din cadrul Consiliului European demonstrează un grad suficient de convergență potențială pentru a face posibil un acord la începutul anului viitor.

Ar trebui să fim în măsură să depășim divergențele de opinie existente. Un buget european este important pentru coeziunea Uniunii și pentru creștere și locuri de muncă în toate țările noastre.”

După cum am menționat, am discutat pe marginea cadrului financiar multianual. Trebuie să depunem eforturi pentru un buget de moderație. Vremurile ne impun aceasta. Fiecare euro trebuie atent cheltuit. Din acest motiv prevedem un nivel suplimentar de analiză și raportare. Există o serie de lucruri pe care dorim ca Uniunea să le facă pentru țările noastre și cetățenii noștri, iar aceasta trebuie să fie în măsură să le îndeplinească.

Toată lumea este de acord, de asemenea, asupra unui alt punct: acesta trebuie să fie un buget pentru creștere. Un buget care să se axeze pe locuri de muncă, pe inovare, pe cercetare. Din acest motiv, în propunerea mea cheltuielile pentru competitivitate și locuri de muncă sunt cu peste 50 % mai ridicate decât în perioada 2007 – 2013. În special aici bugetul acesta nu este un joc cu sumă nulă. Creșterea dintr-o țară este în beneficiul tuturor.

Săptămâna trecută am transmis prima mea propunere. În cursul zilei de ieri i-am ascultat atent pe toți colegii și am înaintat o nouă propunere.

În comparație cu versiunea anterioară, aceasta menține totalul general al bugetului la un nivel stabil. Este cu 80 de miliarde EUR sub propunerea Comisiei și conține o scădere reală în comparație cu perioada 2007 – 2013. Este o noutate în negocierile pe marginea bugetului UE.

În comparație cu versiunea anterioară, propunerea mea include creșteri pentru agricultură și fondurile de coeziune, cu cifre totale pentru aceste rubrici în continuare mai mici decât în propunerea Comisiei. Propunerea mea compensează aceste modificări cu tăieri în alte domenii.

Vom avea nevoie de timp suplimentar pentru a finaliza această soluție. Acesta este bugetul pentru restul deceniului. Iar următorii șapte ani vor fi esențiali pentru a readuce Europa pe calea redresării și creșterii. Prin urmare, trebuie gândit cu atenție.

Nu este nevoie să dramatizăm: aceste negocieri pe marginea bugetului sunt atât de complexe încât necesită în general două runde. La fel s-a întâmplat ultima dată, în 2005, când negocierile au fost întâi prezidate de Jean Claude Juncker, iar apoi finalizate de președinția britanică.

Prin urmare, lucrările vor continua, după cum am menționat în declarația asupra căreia a convenit Consiliul European. Există încă divergențe de opinie, însă există încă un grad suficient de convergență potențială pentru a face posibil un acord la începutul anului viitor.

TITLUL II

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 310

(ex-articolul 268 TCE)

(1) Toate veniturile și cheltuielile Uniunii trebuie estimate pentru fiecare exercițiu bugetar și trebuie înscrise în buget. Bugetul anual al Uniunii este stabilit de Parlamentul European și de Consiliu, în conformitate cu articolul 314.

Veniturile și cheltuielile bugetare trebuie să fie echilibrate.

(2) Cheltuielile înscrise în buget sunt autorizate pe durata exercițiului bugetar anual, în conformitate cu regulamentul prevăzut la articolul 322.

(3) Execuția cheltuielilor înscrise în buget necesită adoptarea în prealabil a unui act al Uniunii având forță juridică obligatorie, care conferă un temei juridic acțiunii Uniunii și execuției cheltuielii corespunzătoare, în conformitate cu regulamentul prevăzut la articolul 322, cu excepția cazurilor prevăzute de respectivul regulament.

(4) În vederea asigurării disciplinei bugetare, Uniunea nu adoptă acte care ar putea avea implicații importante asupra bugetului fără a oferi garanția că cheltuielile care decurg din aceste acte pot fi finanțate în limita resurselor proprii ale Uniunii și cu respectarea cadrului financiar multianual prevăzut la articolul 312.

(5) Bugetul Uniunii se execută în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare. Statele membre și Uniunea cooperează pentru a face posibilă utilizarea alocărilor înscrise în buget, în conformitate cu acest principiu.

(6) Uniunea și statele membre, în conformitate cu articolul 325, combat fraudă și orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii.

Sursa: Versiunea consolidată a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, Jurnalul oficial al Uniunii Europene, C 83, 30 martie 2010.

Declarații comune semnate de președinții celor trei instituții: Parlamentul European, Consiliul și Comisia Europeană

1. Declarația comună privind creditele de plată pentru 2013²⁰

Având în vedere eforturile de consolidare fiscală depuse în prezent de statele membre, Consiliul și Parlamentul European, după ce au luat act de nivelul plăților propus de Comisie pentru 2013, convin asupra unei reduceri a nivelului creditelor de plată pentru 2013 comparativ cu proiectul de buget al Comisiei. Acestea invită Comisia să inițieze orice acțiune necesară în conformitate cu tratatul și, în special, să solicite credite de plată suplimentare într-un buget rectificativ în cazul în care creditele înscrise în bugetul pe 2013 se dovedesc a fi insuficiente pentru a acoperi cheltuielile de la subrubrica 1a (**Competitivitate pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă**), subrubrica 1b (**Coeziune pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă**), rubrica 2 (**Conservarea și gestionarea resurselor naturale**), rubrica 3 (**Cetățenie, libertate, securitate și justiție**) și de la rubrica 4 (**UE ca actor mondial**).

În plus, Consiliul și Parlamentul European îndeamnă Comisia să prezinte, până cel târziu la mijlocul lunii octombrie 2013, cifrele actualizate privind situația la zi și estimări privind creditele de plată de la subrubrica 1b (**Coeziune pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă**) și dezvoltarea rurală de la rubrica 2 (**Conservarea și gestionarea resurselor naturale**) și, dacă este necesar, să prezinte un proiect de buget rectificativ. Consiliul și Parlamentul European au în vedere faptul că un proiect de buget rectificativ ar putea fi necesar chiar în prima jumătate a anului 2013. În vederea facilitării deciziei privind nivelul creditelor de plată în contextul procedurii bugetare anuale, cele trei instituții convin să examineze modalitatea de corelare optimă între estimările creditelor de plată în cadrul gestiunii partajate și nevoile aferente.

Consiliul și Parlamentul European vor adopta o poziție cu privire la orice proiect de buget rectificativ în cel mai scurt timp, pentru a evita orice scădere a creditelor de plată. În plus, Consiliul și Parlamentul European se angajează să convină rapid asupra oricărui transfer posibil de credite de plată, inclusiv de la o rubrică a cadrului financiar la alta, în scopul de a utiliza creditele de plată înscrise în buget în cel mai bun mod posibil și de a le alinia execuției și nevoilor reale.

În conformitate cu punctul 18 din Acordul interinstituțional privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară, Consiliul și Parlamentul European reamintesc necesitatea de a asigura, în ceea ce privește execuția, o evoluție ordonată a creditelor de plată totale în raport cu creditele de angajament, pentru a evita orice evoluție anormală a angajamentelor restante (*reste à liquider* - „RAL”).

Consiliul, Parlamentul European și Comisia vor monitoriza în mod activ situația execuției bugetului pe 2013, pe parcursul exercițiului financiar, acordând o atenție deosebită execuției plăților, cererilor de rambursare primite și previziunilor revizuite, pe baza informațiilor detaliate furnizate de Comisie.

În orice caz, Consiliul, Parlamentul European și Comisia își reamintesc responsabilitatea lor comună, astfel cum se prevede la articolul 323 din TFUE, conform căruia

²⁰ Prima declarație se referă la plățile pentru 2013.

„Parlamentul European, Consiliul și Comisia asigură disponibilitatea mijloacelor financiare care permit Uniunii să își îndeplinească obligațiile juridice față de terți”.

2. Declarație comună privind necesitățile de plată pentru 2012²¹

Consiliul și Parlamentul European iau act de faptul că nivelul plăților propus de Comisie în proiectul de buget pe 2013 s-a bazat pe presupunerea că necesitățile de plată pentru exercițiul 2012 vor fi acoperite de creditele disponibile în bugetul 2012. Creditele de plată suplimentare autorizate în bugetul rectificativ nr. 6/2012 au fost însă reduse cu 2,9 miliarde EUR în raport cu suma propusă de Comisie, și nu se află, așadar, la nivelul tuturor cererilor de plată primite.

Prin urmare, Comisia se angajează să prezinte, în prima parte a anului 2013, un proiect de buget rectificativ care să aibă drept unic scop acoperirea cererilor de plată suspendate în 2012 imediat ce suspendarea este anulată și îndeplinirea celorlalte obligații juridice restante, fără a aduce atingere execuției corespunzătoare a bugetului pe 2013.

În vederea asigurării unui exercițiu bugetar al UE corect, Consiliul și Parlamentul European vor adopta o poziție cu privire la acest proiect de buget rectificativ în cel mai scurt timp, în vederea rezolvării lacunelor restante.

3. Declarație comună privind rubrica 5 și ajustarea salariilor și a pensiilor²²

Consiliul și Parlamentul European convin să nu includă, în această etapă, impactul bugetar al ajustării pe 2011 a salariilor în bugetul pe 2013. Fără a aduce atingere poziției Consiliului în cauzele c-66/12, c-63/12, c-196/12 și c-453/12, cele două instituții solicită împreună Comisiei, în cazul în care Curtea de Justiție dă câștig de cauză Comisiei și de îndată ce se întâmplă acest lucru, să prezinte un proiect de buget rectificativ dedicat finanțării, în funcție de nevoi, a impactului ajustării aferente anului 2011 asupra instituțiilor, incluzând efectul său retroactiv asupra anilor anteriori și posibilele dobânzi de penalizare.

Consiliul și Parlamentul European se angajează, astfel, să aprobe acest proiect de buget rectificativ cât mai repede posibil și să asigure creditele suplimentare necesare fără a pune în pericol prioritățile politice.

Sursa: Comisia Europeană, „Q & A's on EU budget 2013”, Press Release MEMO/12/975, 12.12.2012

²¹ A doua declarație se concentrează asupra necesităților de plată pentru 2012; aceasta se referă la „proiectul de buget rectificativ 6”, la cererea Comisiei de finanțare suplimentară în 2012 pentru a acoperi facturile aferente unei serii de programe, printre care Erasmus, știință și cercetare, dezvoltare rurală și politica de coeziune.

²² Această declarație se referă la costurile administrative în 2013.

Referințe bibliografice

Philippe Mioche, *Fifty years of European coal and steel: 1952-2002*, Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Uniunii Europene, Luxemburg, 2004, capitolul 3, pg. 65-78

James Spence, *A high price to pay? Britain and the European budget*, *International Affairs*, vol. 88, nr. 6/2012, pg. 1237-1260

Robert Cooper, *Britain and Europe*, *International Affairs*, vol. 88, nr. 6/2012, pg. 1191-1203

Oliver Daddow, *The UK media and "Europe": from permissive consensus to destructive dissent*, *International Affairs*, vol. 88, nr. 6/2012, pg. 1219-1236

Nicholas Watt și Ian Traynor, *"David Cameron fails to cut EU bureaucrats' pay and perks"*, *The Guardian*, 23 noiembrie 2012, (accesat la 28.11.2012), www.guardian.co.uk

Toby Helm, *"Tony Blair's passionate plea: we must saty at heart of EU-or face disaster"*, *The Guardian-The Observer*, 24 noiembrie 2012, (accesat la 28.11.2012), www.guardian.co.uk

Iain Martin, *"David Cameron's boldness over Europe does him credit"*, *The Daily Telegraph*, 24 noiembrie 2012, (accesat la 28.11.2012), www.telegraph.co.uk

Bernd Riegert, *"EU members divided by differences over budget"*, *Deutsche Welle*, 23.11.2012, www.dw.de (accesat la 10.01.2013)

Heather A. Conley, *"The Battle of the Bulging Budget: Europe's Political Tectonic Plates Begin to Shift"*, *Center for Strategic and International Studies*, 20 noiembrie 2012, (accesat la 02.01.2013), <http://csis.org/publication/battle-bulging-budget-europes-political-tectonic-plates-begin-shift>

Bernd Riegert, *"The EU budget: who pays what?"*, *Deutsche Welle*, 06.11.2012, www.dw.de (accesat la 10.01.2013)

Brian Groom, *"Britain must stay in Eu, warns CBI chief"*, *The Financial Times*, 31 decembrie 2012, (accesat la 02.01.2013), www.ft.com

Nick Robinson, *"Europe-Why Cameron's speech is proving so hard to write"*, *BBC News-UK Politics*, 11 decembrie 2012, (accesat la 14.01.2012), www.bbc.co.uk

Nick Robinson, *"Cameron's EU dilemma illustrated"*, *BBC News-UK Politics*, 9 ianuarie 2013, (accesat la 14.01.2013), www.bbc.co.uk

Lars Bevinger, *"Euroskeptic UK to argue for EU budget freeze"*, *Deutsche Welle*, 22.11.2012 (accesat la 07.01.2013), www.dw.de

Christoph Hasselbach, "*The EU's trillion-euro argument*", Deutsche Welle, 22.11.2012 (accesat la 07.01.2013), www.dw.de

Peter Kellner, *Britain, Europe and the Fear Factor*, The Huffington Post, 14 ianuarie 2013 (accesat la 14.01.2013), www.huffingtonpost.co.uk

Documente oficiale:

*** PRESIDENCY ISSUES PAPER, *Multiannual Financial Framework 2014-2020*, Informal Meeting of Ministers and Secretaries of State for European Affairs, Nicosia, 30 august 2012, (document emis de președinția cipriotă a Uniunii Europene) <http://www.cy2012.eu/index.php/en/file/t4OXQzwQKPz2nxXo9+AUZw>

*** Comisia Europeană, *Propunerea Comisiei Europene privind cadrul financiar multianual 2014-2020*, Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Uniunii Europene, Luxemburg, Uniunea Europeană, 2011 (<http://europa.eu>)

*** Comisia Europeană, *EU Budget 2011-Financial Report*, Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Uniunii Europene, Luxemburg, Uniunea Europeană, 2012 (<http://europa.eu>)

*** Comisia Europeană, *Proiect de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2013 - Introducere generală*, 15.06.2012, http://ec.europa.eu/budget/biblio/documents/2013/2013_en.cfm#draft_budget

*** Consiliul European, *Declarația membrilor Consiliului European - 23 noiembrie 2012*, http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/RO/ec/133731.pdf

*** Consiliul European, *Declarațiile președintelui Herman Van Rompuy în urma Consiliului European*, 23.11.2012, http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/RO/ec/133840.pdf

*** Comisia Europeană, *Bugetul Uniunii Europene, pe scurt*, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2010 (<http://europa.eu>)

*** Comisia Europeană, *Cheltuielile UE-demontarea unui mit*, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2010 (<http://europa.eu>)

*** Comisia Europeană, *Investind în viitorul nostru. Cadrul financiar al Uniunii Europene 2007-2013*, Ediția a III-a revizuită, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2010 (<http://europa.eu>)

*** Comisia Europeană, *Un buget pentru Europa 2020-comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor*, partea I, COM (2011) 500 final, Bruxelles, 29.06.2011, (<http://europa.eu>)

*** Comisia Europeană, *Primul tablou de bord cu privire la simplificare pentru CFM 2014-2020 - comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor*, COM (2012) 531 final, Bruxelles, 20.09.2012, (<http://europa.eu>)

*** Comisia Europeană, *Propunere modificată de REGULAMENT AL CONSILIULUI de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020*, COM (2012) 388 final, 2011/0177 (APP), Bruxelles, 06.07.2012, (<http://europa.eu>)